

MEDI NATURAL ■ HAN PRESENTAT UNA PROPOSTA AL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA I DEMANEN UNA 'PROVA DE CAMP'

Els caçadors ideen un nou mètode 'selectiu' per legalitzar la barraca

Arrenca la temporada de caça menor, amb preocupació al Delta perquè encara no hi ha autorització per tirar a la polla d'aigua

M. MILLAN

Els caçadors han presentat al Departament d'Agricultura un nou sistema de «caça selectiva» d'ocells, pensat per a la captura de tords vius. L'objectiu és que es pugui substituir aquest nou sistema pel vesc tradicional que s'emprava a la barraca (i al parany valencià), un mètode tradicional de caça que està prohibit per la normativa en ser considerat com a massiu i no selectiu, i que ha comportat nombrosos judicis als seus aficionats.

La barraca és una construcció especial feta amb branques d'oliveres o garrofers, que simula un arbre i on s'instal·len unes varetes amb una substància enganxosa, el vesc, que impregnava els ocells i permetia que els capturés el caçador, encara vius. El tord és una espècie cinegètica, però el problema radicava en la massivitat i no selectivitat del sistema, que feia que també hi poguessin caure espècies protegides. L'última reforma del codi penal va incloure la caça no selectiva com a delicte penal.

L'Associació de Paranyers Apaval ha dissenyat ara un artilugi pensat per atrapar només tords.

La xifra

10.000
caçadors

hi ha actualment a les quatre comarques de les Terres de l'Ebre

Es tracta d'una espècie de cistell amb una xarxa a la part inferior i un llistó a la superior. Allí s'hi ha d'atreure l'ocell perquè s'hi posi i depenent del pes, hi caurà o no. I és que un tord pesa entre 65 i 70 grams, mentre que altres espècies no arriben als 20.

Caçadors posant tot el seu equipament a punt de cara a aquest diumenge. FOTO: JOAN REVILLAS

Així, els aficionats a la barraca volen recuperar aquesta pràctica, que té un alt component social. «A la barraca et reunies amb els amics i la família, es feien menjades i xerrades, i això no es pot perdre», explica Enrique Marzá. Aquest caçador d'Alcanar és membre d'Apaval, entitat que juntament amb la Federació de Caça de les Terres de l'Ebre va presentar ahir a la seu del Departament d'Agricultura a Tortosa una sol·licitud per poder fer una prova de camp d'aquest sistema. Aquesta mateixa demanda s'ha fet també a la Generalitat Valenciana.

Arrenca la temporada

Aquesta petició arriba just quan aquest proper diumenge 9 d'octubre arrenca la temporada de caça menor. Des del mes de setembre els aficionats de les Terres de l'Ebre ja poden anar al porc senglar, però és a partir d'aquest diumenge que comença el gruix de l'activitat cinegètica al territori.

Segons explica al *Diari* Manolo Royo, responsable de la Federació Catalana de Caça a les Terres de l'Ebre, actualment es comp-

ten uns 10.000 practicants a les quatre comarques ebrenques, dels quals 4.000 es concentren al Delta de l'Ebre, on hi ha fins a onze societats de caçadors i 22 àrees privades de caça.

En aquest espai hi ha enguany una especial preocupació. I és que encara no hi ha l'autorització per poder tirar a la polla d'aigua, una de les principals espècies que es caça al Delta, juntament amb els ànecs. «La polla d'aigües està inclosa al llistat d'espècies cinegètiques d'Espanya, però al Delta es caça des de fa molts anys amb autoritzacions especials que enguany encara no han arribat», comentava Royo ahir al *Diari*.

Pel que fa a la resta del territori, enguany preocupa especialment els efectes que pugui tenir la sequera i les altes temperatures d'aquest inici de tardor. La falta de pluges ha deixat molt tocades les olives, el principal aliment d'espècies com el tord, una au migratòria que tot just ara hauria de començar a arribar al territori, segons expliquen els caçadors.

L'APUNT

Remunta la venda d'armament

■ Casimir Altés, copropietari de l'armeria de Tortosa Descarrega, afirma que l'afició de la caça gaudeix de bona salut a les Terres de l'Ebre.

El perfil més freqüent d'entre els seus clients és el d'homes de mitjana edat. «De caçadors joves, n'hi ha però pocs perquè a vegades es tenen dificultats per obtenir les llicències d'armes», explica Altés.

Després dels anys de dura crisi econòmica entre el 2008 i el 2010, el copropietari afirma que les vendes han remuntat, sense assolir, naturalment, els nivells del 2006, que era quan es venia més armament.

Ara, per aquesta època de l'any, els clients comencen a desfil·lar per l'armeria més sovint. L'època de més afluència de clients és a partir de l'agost que arrenca la mitja veda fins al febrer, mentre que la que menys és la de febrer fins a l'abril.

«La gent sempre està animada perquè la veritat és que mai no saps si hi haurà molta caça o no, però els clients es preparen», afirma Altés. «La majoria no fan una inversió inicial molt significativa sinó que van venint i passant quan ho necessiten si són d'aquí».

El producte que més ven aquesta armeria són els cartutxos, que hi ha de tots els tipus segons l'armament, els gustos del consumidor i el material. Una caps de 25 cartutxos val entre 5 i 7 euros. Després de les armes, a l'establiment també es pot trobar la roba específica i tot tipus d'accessoris.

Casimir Altés detalla que les armes poden durar uns 20 anys perfectament, però que molts clients les canvien abans de transcorrer aquest temps per armes més modernes o per poder usar perdigons d'acer, ja que en algunes zones del Delta està prohibit el plom. Una escopeta val entre 1.000 i 2.000 euros.—M. P.